

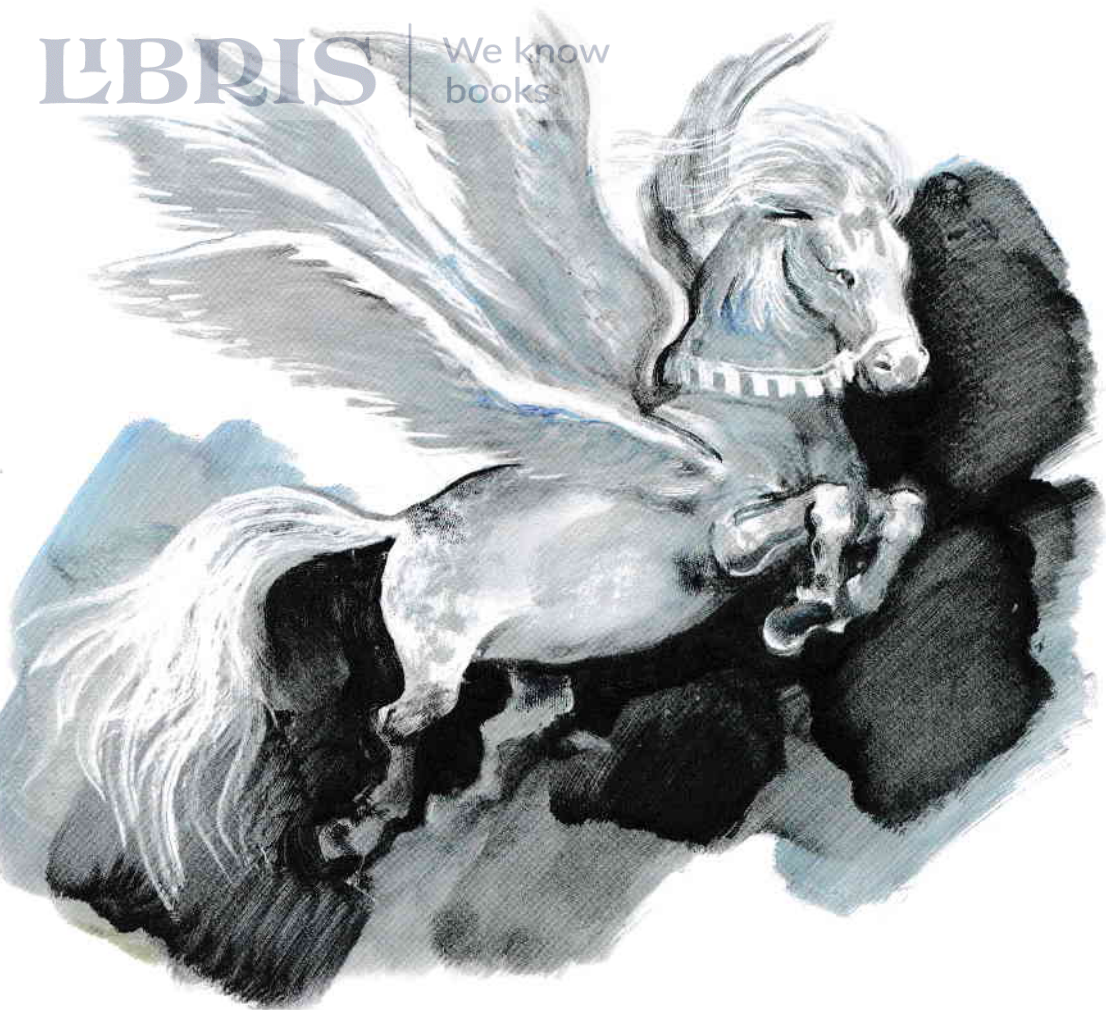
A fost odată ca niciodată, dacă n-ar fi, nici că s-ar mai povesti, când lupii beau tutun și urșii făceau săpun, de-și ungeau femeile fețele și uncheșii bărbile.

A fost odată un împărat mare și tare. După ce bătu pe toți împărații pământului și le luă împărățiile, se însură și făcu trei fete: una cu soarele-n frunte, alta cu luna în spate, iar cea mai mică cu luceafărul de dimineață iarăși în frunte; și toate erau mai frumoase decât zănele munților și ale pădurilor.

Aceste fete se duseră la scădat și intrară într-o baie de marmură; dar deodată se ridică o furtună pe cer și le răpi pe câte trele. Ajungând la urechile împăratului această întâmplare, i se tăie inima și muri, lăsând pe împărăteasă văduvă.

Într-o zi, împărăteasa se apucă să măture prin casă, dar pe când mătura, îi sări un bob de piper în poală; ea luă bobul și-l puse pe sobă, dar el sări și de acolo iar în poala împărătesei. Văzând că nu poate scăpa de dânsul, îl înghiți; și așa rămase grea și născu un copil cu părul de aur.

Acest copil creștea în trei zile cât cresc alți copii în treizeci de ani și se făcu voinic ca brazii munților. Împărăteasa îl dete la dascăl de învăță toate măestriile lumii și, temându-se ca să nu-l piarză, îi făcu o colivie de aur și-l închise într-înșea, dându-i jucării copilărești ca să-i treacă de urât.

Într-o zi trecu p-acolo o babă cu două tidve cu apă; feciorul de împărat o văzu și, trăgând cu arcul, îi sparse amândouă tidvele. Baba se uită în sus și, văzându-l, îi zise:

- Lua-te-ar Mama Vântului turbat, care a luat pe câte trele surorile tale. Feciorul de împărat, cum auzi blestemul babei, chemă pe mumă-sa și-i zise:
- Ian spune-mi, mamă, am avut eu surori ori nu?
- N-ai avut, dragul mamei, nicio soră, răspunse împărăteasa.
- Spune-mi drept, mamă, că dacă nu, mă vei pierde.

Văzând însă că mumă-sa nu voia să spuie adevărul, se făcu bolnav și-i zise că, dacă nu-i va da țâță de sub talpa casei, el va muri. Împărăteasa făgădui ca-i va împlini această cerere. Atunci el se sculă din pat, ridică talpa casei și mă-sa puse țâța sub talpă, dar el lăsă talpa cam greu peste țâță, zicând iarăși mă-sii:

- Spune-mi, mamă, am avut eu alți frați sau surori?

Deocamdată mumă-sa nu voi să-i spuie, dar el lăsă talpa și mai mult; atunci mumă-sa, nemaiputând să rabde, zise:

– Să știi, fătul meu, că ai avut trei surori mai frumoase decât zânele râurilor și ale pădurilor, dar le-au răpit cei trei zmei care locuiesc pe tărâmul celălalt.

– Spune-mi acum ce fel de om a fost tată-meu, care sunt armele care purta și pe ce cal încăleca?

– Tată-tău a fost un mare viteaz și s-a bătut nouă ani cu zmeul Răchită-Înflorită, ca să ia pe soră-sa de nevestă; armele lui sunt îngropate la rădăcina unui plop în grădină, iar calul paște iarbă verde prin livede.

Atunci el, încredințându-se despre toate, i-a dat drumul și, ducându-se la un vrăjitor, i-a spus tot ce aflase de la dânsa.

– Ei bine – zise vrăjitorul –, acum du-te și ia frâul și-l sună în trei părți ale livezii.

El luă frâul și-l sună la cele trei părți ale livezii și îndată veni la dânsul o mârtoagă de cal șchiop și plin de bube.

Făt-Frumos îi dete un picior în piept și acela se duse d-a berbeleacul cale de nouă zile și nouă nopți. Sună frâul de al doilea și de al treilea, dar tot acel cal veni. Văzând aceasta, scoase paloșul să-l înfigă în pieptul calului. Dar calul îi zise:

– Făt-Frumos, Făt-Frumos, nu mă omorî, ci du-te de taie trei sute de viței de la trei sute de vaci și dă-mi laptele să-l beau.

Făt-Frumos făcu precum îi zisese calul, iar peste trei zile sună iarăși frâul; dar d-astă dată veni un cal ca un zmeu și-i zise:

– Ian încălecă acum pe mine și atinge-mă de trei ori cu scările.

Făt-Frumos împlini voia calului și, după ce se plimbă puțin cu dânsul, îl atinse de trei ori cu scările; atunci calul deschise douăsprezece aripi și zbură cu dânsul până la Vântul turbat apoi, coborându-se tot pe locul de unde plecase, zise:

– Făt-Frumos, dacă vrei să te slujesc cum se cade, să mai tai șase sute de viței de la șase sute de vaci și să-mi dai laptele să-l beau.

Făt-Frumos împlini și această poruncă a calului; iar peste trei zile veni împlătoșat și încoifat și sună frâul. Calul veni și el numaidecât, înșelat și înfrânat, apoi zise:

– Iată-mă, stăpâne, gata la poruncile tale.